

sen må give appetit på en analyse fra den nye regerings side af hele området.

Det ligger fast, at de allerdårligst stillede folkepensionister får tilskud efter reglerne i kommunerne, men så er der en gruppe af folkepensionister, som ud over den rene folkepension måske har en meget beskedne pension på 700 kr. om måneden oveni. De er ikke særlig godt stillede, og de er blevet ramt i mange kommuner. For dem er udgiften til et par briller på 4.000-5.000 kr. en voldsom, nærmest uoverstigelig udgift.

Venstre mener principielt, at kommunerne er dem, som er bedst til at holde den daglige dialog med borgerne. Det er kommunerne, der bør foretage beregninger og skøn, men noget tyder på, at forskellene er blevet for store fra kommune til kommune. Man kan selvfølgelig lappe vilkårligt på dette forhold ved at flytte udgifter til tandproteser, briller, diætkost og fodpleje til at være dækket af helbredstillægget som foreslået af Enhedslisten, men det er centralistisk, og det er ikke tilstrækkelig målrettet.

Derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag, som det ligger nu, men vi forudsætter, at regeringen analyserer området yderligere og eventuelt kommer med forslag til ændringer af lovgivningen eller selv ændrer retningslinjerne på området.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det var dog interessant, at hr. Flemming Oppfeldt nu siger, at Venstre ikke går ind for centralisme.

Vi har tidligere hørt i debatter i denne sal, at når det drejer sig om fritvalgsmodeller, vil den nuværende regering have centralisme; så skal kommunerne tvinges. Men netop på dette område, hvor det er beviseligt, selv ud fra hr. Flemming Oppfeldts argumentation, at der er kommuner, som har misbrugt en god bevilling fra Folketinget, vil man ikke centralisere.

Hvor er logikken? Jeg savner svar. Jeg vil gerne høre, hvorfor man er centralist på det ene område og meget, meget decentral på det andet? Det synes jeg kræver en forklaring.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil dog sige til Socialdemokratiets ordfører, at der er jo ikke nogen centralisme i at have en fritvalgsmodel, hvor folk kan vælge forskellige løsninger efter eget behag og egne behov. Det er

jo det modsatte af centralisme, hvor man kun har en ensartet standardmodel bygget i socialdemokratisk beton.

Men det, jeg sagde for lidt siden, var det samme, som den daværende socialminister, hr. Henrik Dam Kristensen, skrev til Folketingets Socialudvalg i oktober 2001. Her skriver ministeren i sit svar på Socialudvalgets spørgsmål, alm. del, bilag 60:

»Jeg følger derfor udviklingen på området nøje med henblik på at vurdere, hvilke muligheder der er for at sikre, at tildeling af personlige tillæg sker efter hensigten, og at tillæggene målrettes de pensionister, der er i en vanskelig økonomisk situation.«

Der er ikke nogen forskel mellem det, jeg sagde lige før, og indholdet af den daværende socialministers svar.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg forstår ikke helt logikken hos Venstres ordfører.

Vi har fået præsenteret den ene gang efter den anden, at når det drejer sig om frit valg, skal kommunerne tvinges. Det er et citat fra socialministeren, og jeg har selv spurgt i denne sal, om det skulle forstås sådan. Hvis man læser regeringsgrundlaget, hvis man læser Venstres oplæg og Venstres hjemmeside oven i købet, er det også sådan, at kommunerne skal tvinges til at tilbyde frit valg, enten de har lyst eller ej. Men her siger man, at det skal kommunerne selv bestemme.

Der er ikke nogen logik i det, hvis man siger, at det her er et spørgsmål om centralisme eller ej. Det er jo en meget decentral holdning, og den kan være fornuftig, det vil jeg give hr. Flemming Oppfeldt ret i. Men mit spørgsmål er: Hvorfor er partiet Venstre centralistisk, når det passer ind i dagligdagen, og hvorfor er man decentral, når det er noget, der er ubehageligt?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Når det drejer sig om at vurdere den enkelte borgers sociale situation her og nu, opfatter Venstre det sådan, at det er dem, der er tættest på borgeren, der kan foretage en sådan vurdering, og det kan socialsagsbehandleren, det kan kommunens socialudvalg gøre bedre end Folketinget eller staten. Derfor synes vi, at kommunerne er overordentlig vigtige på dette punkt.